



בג"צ 3587/24 - ג'ומעה תאיה נ' מפקד צבאי לאזור

בג"צ 3587/24 - ג'ומעה תאיה נ' מפקד צבאי לאזור ואח'עליון

בג"צ 3587/24

ג'ומעה תאיה

נגד

1. מפקד צבאי לאזור

2. בית המשפט הצבאי לערעורים

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[02.05.2024]

כבוד השופט נ' סולברג

כבוד השופט ד' מינץ

כבוד השופטת ר' רונן

עתירה למתן צו על תנאי

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. לפנינו עתירה המכוונת לביטול צו המעצר המינהלי שהוצא בעניינו של העותר. פגמים רבים נפלו בה. לא צורף לה יפוי-כוח, שיש בו כדי ללמד כי העותר נתן הסכמתו לייצוגו בהליך זה על-ידי מי שמתיימר להיות בא-כוחו. התצהיר שנחתם על-ידי העותר, אינו נושא כל תאריך, ואין זה ברור האם נחתם לצורך העתירה שלפנינו. לא זו אף זו, העתירה נעדרת פרטים בסיסיים הנדרשים לצורך דיון בעתירה. הכל כפי שהתבאר בהחלטתי מיום 1.5.2024 בבג"צ 3629/24 אלעביאת נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (1.5.2024). דין העתירה היה להידחות על הסף אך מטעמים אלו בלבד. ברם, אף מבלעדי אותם פגמים, שני טעמים נוספים, שדי בכל אחד מהם לבדו, מוליכים לדחיית העתירה על הסף: הראשון - שיהיו שדבק בה; השני - פרק הזמן שנותר אינו מאפשר קיום ביקורת שיפוטית אפקטיבית.

2. בגוף העתירה לא צוין אימתי ניתנה החלטת בית המשפט הצבאי לערעורים; החלטה שאותה מבקשת העתירה לתקוף. אולם, עיון בהחלטה גופה מלמד כי זו ניתנה עוד ביום 11.2.2024. הגם שלטענת העותר הוא שווה במעצר שווא, עתירתו הוגשה אך ביום 30.4.2024. המועד להגשת עתירה על החלטת בית המשפט הצבאי לערעורים הוא 30 יום לכל היותר (בג"צ 3597/24 עודה נ' שופט צבאי משפטאי, פסקה 6 (2.5.2024) (להלן: עניין עודה)). השיהוי שדבק בעתירה, די בו כשלעצמו כדי להוביל לדחייתה על הסף. כך נקבע בפסיקתנו, לא פעם. כך למשל, בפסק הדין בבג"צ 7358/10 דויק נ' שופט צבאי משפטאי (11.10.2010) שעסק בעניין דומה, נקבע, כי "דין העתירה להידחות על הסף, מחמת השיהוי הכבד והמאין בהגשתה. ההחלטה האחרונה בעניינו של העותר [...] ניתנה לפני כחודש ימים. העתירה שבפנינו הוגשה כאמור רק היום" (שם, פסקאות 4-5).



3. זאת ועוד. תוקפו של צו המעצר הנתקף בעתירה יפוג בעוד ימים ספורים, ביום 6.5.2024 - פחות מ-8 ימים ממועד הגשת העתירה. "מקום שבו כבר במועד הגשת העתירה נותרו פחות מ-8 ימים לפקיעת תוקפו של צו המעצר המינהלי, אין מקום לקיים דיון בה לגופה" (עניין עודה, פסקה 7). חרף הרגישות המיוחדת שבביקורת שיפוטית מסוג זה, שמא דווקא בגללה - עליה להיעשות בכובד ראש וברצינות; אין היא בבחינת 'חותמת גומי' (ראו: בג"ץ 3368/24 אלחטיב נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, פסקה 8 (18.4.2024) (להלן: עניין אלחטיב)). בנסיבות העניין, "פרק הזמן שנותר אינו מאפשר קיום ביקורת שיפוטית אפקטיבית, ודי בטעם זה כשלעצמו כדי להביא לדחיית העתירה מבלעדי דיון בה לגופה" (עניין עודה, פסקה 7; ראו גם, מהעת האחרונה: עניין אלחטיב, פסקה 8; בג"ץ 3389/24 סורכגי נ' שופט צבאי משפטאי (18.4.2024); בג"ץ 3562/24 אבו סרחאן נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (26.4.2024); בג"ץ 3547/24 שואמרה נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (26.4.2024); בג"ץ 3543/24 אלצבארנה נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, פסקאות 3-4 (30.4.2024)).

4. אשר על כן, אמליץ לחבריי לדחות את העתירה על הסף.

ש ו פ ט

השופט ד' מינץ:
אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ר' רונן:
לאור מועד פקיעת הצו ומועד החלטת בית המשפט הצבאי לערעורים, אני מסכימה למסקנתו של חברי השופט סולברג.

ש ו פ ט ת

לפיכך הוחלט לדחות את העתירה על הסף כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.
ניתן היום, כ"ד בניסן התשפ"ד (2.5.2024).